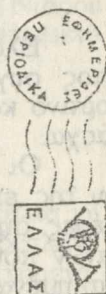

Νέα Κατσανοχωρίων

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΚΑΤΣΑΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ - ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1993 - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 18

Η ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ

Οι υπάρχουσες προϋποθέσεις και δυνατότητες

και ποιές είναι οι προτάσεις

Π. ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ (Προέδρου Αετορράχης, τώως προέδρου της ΤΕΔΚ)

Τα Κατσανοχώρια είναι μια περιοχή με περιορισμένες πλουτοπαγωγικές δυνατότητες και γ' αυτό και όχι μόνο παρ' ότι βρίσκονται κοντά στα Γιάννινα (απέχουν από 20 έως 35 χλμ.) είναι περιοχή έντονα προβληματική και υποβαθμισμένη και με φθινόντα συνεχώς πληθυσμό.

Είναι αλήθεια πως ποτέ τα Κατσανοχώρια δεν είχαν πολλούς μόνιμους κατοίκους και πάντα ένα μεγάλο μέρος των Κατσανών κατέφευγε στην ξενитεία. Παρ' όλα αυτά όμως ο πληθυσμός μέχρι το 1961 ξεπερνούσε τους 2.500.

Από το 1961 όμως και εντεύθεν ο πληθυσμός μειώνεται συνεχώς για να φθάσει σήμερα στους 1821 κατοίκους (απογραφή 1991) ενώ οι μόνιμοι κάτοικοι είναι κατά πολύ λιγότεροι και δεν ξεπερνούν τους 1.400.

Το πρόβλημα είναι ακόμη έντονότερο και προσλαμβάνει ανησυχητικές διαστάσεις εάν εξετασθεί η ηλικιακή σύνθεση του πληθυσμού.

Απ' τους μόνιμους κατοίκους μόλις το 11,44% είναι ηλικίας κάτω των 18 ετών ενώ το 39,07% είναι ανω των 65 ετών με συνέπεια τα δημοτικά σχολεία στα περισσότερα χωριά να έχουν κλείσει από χρόνια.

Είναι προφανές ότι έχουμε φθάσει σε οριακά επίπεδα και αν δεν ληφθούν μέτρα, και μάλιστα σύντομα, τα χωριά μας σε λίγα χρόνια θα καταστήσουν χωριά συνταξιούχων.

Υπάρχει άραγε δυνατότητα αναστροφής της τάσης αυτής;

Πιστεύω απόλυτα πως ναι.

Η κατάσταση είναι και πρέπει να είναι αναστρέψιμη.

Αρκεί προς τούτο να αξιοποιηθούν οι δυνατότητες που έχουμε στα Κατσανοχώρια.

Πρώτιστο μέλημά μας ας είναι η κατασκευή του μικρού υδροηλεκτρικού στην Κλίφκη με στόχο την μείωση του κόστους άντλησης του νερού τόσο για ύδρευση όσο και μελλοντική άρδευση του κάμπου Πλαίσιας - Καλεντζίου - Πηγαδιών.

Η συνέχιση και ολοκλήρωση του αναδασμού και όλων των απαιτούμενων εγγειοβελτιωτικών έργων στον κάμπο Πλαίσιας - Καλεντζίου και Πηγαδιών σε συνδυασμό με την δυνατότητα άρδευσης από τον Αραχθό θα αξιοποιήσουν τον κάμπο και θα ενισχύσουν την κτηνοτροφία αλλά και την οικονομική θέση των απασχολούμενων στον πρωτογενή τομέα.

Ορθολογική αξιοποίηση των βοσκοτόπων της περιοχής με ταυτόχρονη οργάνωση και εκσυγχρονισμό των υπαρχουσών μονάδων με σύγχρονες μεθόδους.

Τουριστική αξιοποίηση της χαράδρας του Αράχθου.

Πρόκειται για μια αξιολογική και παρθένα περιοχή και σε συνδυασμό με την ανάδειξη και των αρχαιολογικών και ιστορικών μνημείων της περιοχής που μπορεί να προσελκύσει πλήθος επισκεπτών.

Ανάγκη όμως είναι να δημιουργηθεί και η κατάλληλη υποδομή ώστε οι επισκέπτες να παραμείνουν και διανυκτερεύσουν στην περιοχή και έτσι να ενισχύσει το τοπικό εισόδημα.

Παράλληλα με την οικονομική ανάπτυξη είναι ανάγκη να υπάρχει και πολιτιστική ανάπτυξη στην περιοχή μας.

Η συνέχιση και ολοκλήρωση των πνευματικών κέντρων στα χωριά μας είναι απαραίτητη αλλά δεν αρκεί.

Χρειάζεται οι πολιτιστικοί φορείς και η Τ.Α. να αναλάβουν σχετικές πρωτοβουλίες.

Οι υπάρχοντες αναπτυξιακοί νόμοι, οι κανονισμοί της ΕΟΚ και τα διάφορα κοινοτικά προγράμματα με τα κίνητρα που δίνουν βοηθούν προς την κατεύθυνση αυτή.

Πώς όμως θα υλοποιηθούν όλα αυτά;

Κατά την γνώμη μου χρειάζεται η συντονισμένη δράση όλων των φορέων της περιοχής και με αιχμή του δόρατος την Τοπική Αυτοδιοίκηση να απαιτήσουμε απ' την πολιτεία την ένταξη των παραπάνω έργων στα νομαρχιακά ή στα κοινοτικά προγράμματα.

Είναι επομένως αναγκαίο η Τ.Α. να πάρει πρωτοβουλία και να κινήσει τις σχετικές διαδικασίες.

Η σύναξη και υλοποίηση του προγράμματος Ε.Α.Π.Τ.Α. που άρχισε το 1989 μας έδωσε την δυνατότητα περά απ' την κατασκευή ορισμένων (σημαντικών) έργων να αναπτύξουμε περισσότερο την κατασκευή συνειδητή.

Η ίδρυση τέλος προ εξαμήνου περίπου του αναπτυξιακού συνδέσμου Κατσανοχωρίων ανατολικού Ξηροβουνίου είναι ένα βήμα προς την σωστή κατεύθυνση και στο σύντομο διάστημα της λειτουργίας του απέδειξε πως πολλά μπορεί να προσφέρει στην περιοχή.

Εκείνο όμως που θα δώσει πράγματι ώθηση στην αναπτυξιακή προσπάθεια και την αναβάθμιση των χωριών μας είναι η δημιουργία του νέου δήμου του Δήμου Κατσανοχωρίων με έδρα την Φανερωμένη.

Μόνο με ισχυρή Τ.Α. μέσω του νέου Δήμου μπορούμε να απαιτήσουμε και να πετύχουμε την ένταξη των παραπάνω έργων σε υλοποιήσιμα προγράμματα.

Η υπάρχουσα νομοθεσία δίνει αρκετά και σημαντικά κίνητρα στην Α. σε περίπτωση συνένωσης που δεν πρέπει να τα χάσουμε.

Η απλασία της κρατικής επιχορήγησης, η ένταξη της περιοχής κατά προτεραιότητα σε ειδικά αναπτυξιακά προγράμματα, η απόσπασση επισημομένων στον νέο δήμο είναι μερικά από τα κίνητρα που δίνει σήμερα η πολιτεία για την συνένωση των ΟΤΑ.

Η πρόκληση υπάρχει αρκεί τα Κοινοτικά Συμβούλια της περιοχής να απαιτήσουν και οι Κατσανοί να θελήσουν.

Εδώ το Κ.Σ. της κοινότητάς μου έχει πάρει ομόφωνα την απόφασή του για την δημιουργία του Δήμου και περιμένει και ελπίζει πως και τα άλλα συμβούλια της περιοχής θα ανταποκριθούν στην πρόκληση.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΚΑΤΣΑΝΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Προς όλους τους πατριώτες Κατσανούς
για την επανέκδοση "ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ"

Αγαπητοί πατριώτες,

Τον Μάρτιο του έτους 1969 εκδόθηκε από το Δ.Σ. του Συλλόγου Κατσανών Αθηνών, προεδρευόντος και έχοντος την πρωτοβουλία, του αιμνήστου και φλογερού πατριώτου Δημητρίου Παπαγεωργίου, καταγόμενου από Πάτερο Φορτοσίου, το βιβλίο "ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ".

Ήταν μια αξιόπαινος και για πρώτη φορά προσπάθεια, η οποία σαν σκοπός επέτυχε 100% όχι όμως και ως προς το περιεχόμενο, τον δε όγκο της δουλειάς αυτής είχε επωμισθεί σχεδόν εξ ολοκλήρου, ο ως άνω αιμνήστος Δημ. Παπαγεωργίου.

Επί δύο έτη έστειλε συνεχώς επιστολές σε όλον τον πνευματικό ιδίως κόσμο των Κατσανοχωρίων, και περιόδευε τα καλοκαίρια στα χωριά μας για την περισυλλογή στοιχείων ότι γνώριζε ο καθένας για την ιστορία του χωριού του ή για όλη την περιφέρεια, τονίζοντας συνάμα τη σημασία της προσπάθειας αυτής, να περισώσουμε ότι είναι δυνατόν περισσότερο που τείνει να καταστραφεί να λησμονηθεί και να εκλείψει.

Από κάποια ίσως αμέλεια, αν όχι αδιαφορία, ως τα τέλη του 1968 είχαν στείλει μερικοί βεβιασμένα και συνέπεια τούτου πρόχειρα κάτι για τα χωριά τους, για μερικά δε χωριά ωρισμένοι δεν στείλανε τίποτα.

Ο αιμνήστος Δημ. Παπαγεωργίου περισυνέλεξε πρώτα ότι ιστορικά στοιχεία βρήκε στους ιστορικούς Π. Αραβαντινό, Κ. Κρυστάλλη και Ι. Λαμπριόδη και έθεσε τα στοιχεία αυτά στην αρχή του Βιβλίου, εν συνεχεία δε περιέλαβε την ιστορία του κάθε χωριού, όπως είχε σταλεί από μερικούς, τοπωνύμια, ήθη και έθιμα, διαθήκες, τραγούδια, προικοσυμφωνα κ.λ.π.

Δυστυχώς όμως, ενώ ακόμη περίμενε την αποστολή υλικού, πριν προλάβει και ευτυχίσει να εκδώσει το βιβλίο αυτό, που είχε κατανήσει πλέον σκοπός της ζωής του και ένα όραμα, η πραγματοποίηση του οποίου θα άνοιγε διάπλατα την ψυχή και την καρδιά του και για άλλες δημιουργίες, το φθινόπωρο του 1968 προσβάλλεται από καρκίνο του πνεύμονος.

Τα υπόλοιπα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Κατσανών Αθηνών, με τη βοήθεια του ενός γιού του που ασχολείται με τα γράμματα και βέβαια με την εποπτεία του ιδίου, καθ' όσον μπορούσε, σαν βαρέως πασχών, περιορίστηκαν σε όσο υλικό είχαν περισυλλέξει και εκδίδουν τον Μάρτιο του 1969 βεβιασμένα το γνωστό βιβλίο "ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ", για να το δει κάπως τελειωμένο πριν πεθάνει. Το μοιραίο επήλθε τον Απρίλιο του ιδίου έτους.

Έτσι το θαυμάσιο τούτο έργο, το τόσο σημαντικό για την περιφέρειά μας, έγινε μπορούμε να πούμε, λόγω του βεβιασμένου, κουτσό, με αρκετές ελλείψεις, ανακρίβειες, λάθη και σε ορισμένα σημεία μπορεί να πει κανείς με περιπτώσεις ατομικού εγωισμού ή προσωπολατρίας, άλλοι διεκδικώντας την πρωτοβουλία συγγραφής του έργου, άλλοι παρουσιάζοντας ατομικά κατορθώματα για αυτοπροβολή κ.λ.π.

Αγαπητοί πατριώτες. Ύστερα από την τύχη την οποία είχε η μεγάλη αυτή προσπάθεια, το Δ.Σ. του Συλλόγου Κατσανών Ιωαννίνων, αφού συζήτησε κατ' επανάληψη το θέμα και συνεργάστηκε γ' αυτό με τα εκάστοτε Δ.Σ. του Συλλόγου Κατσανών Αθηνών, παίρνει σήμερα σε συνεδρίαση την απόφαση να τακτοποιηθεί το συντομότερο το θέμα αυτό και καλεί όλους τους πατριώτες ντόπιους και ταξιδεμένους και ιδιαίτερα τον Πνευματικό κόσμο της περιφέρειας μας:

1) Να διαβάσουμε όλοι καλά το υπάρχον βιβλίο και να επισημάνουμε τα λάθη και τις ανακρίβειες, να συμπληρώσουμε όπου υπάρχουν ελλείψεις, όπως π.χ. να περιληφθεί η ιστορία όλων των χωριών κ.λ.π.

2) Να ξαναδιαβάσουμε τους ιστορικούς που ασχολήθηκαν με τα Κατσανοχώρια και όλες τις εγκυκλοπαιδείες μήπως υπάρχει κάτι που δεν περιλαμβάνει το υπάρχον βιβλίο.

3) Να ορισθεί επιτροπή από πρόθυμους και ικανούς πατριώτες, οι οποίοι σε συνεδριάσεις να επεξεργασθούν το υλικό το οποίο θα συγκεντρώσουν και θα εποπτεύσουν στο όλο έργο. Όποιος δεν έχει το βιβλίο να το ζητήσει από το γιαντρά Χρ. Γεραλέξη.

Έτσι να επανεκδώσουμε το σπουδαίο αυτό βιβλίο, ν' αφήσουμε στους απογόνους μας μια ιερή κληρονομιά, βρίσκοντας τις ρίζες μας, όσο είναι καιρός ακόμη, νέα ριζίδια ν' αποκαλύψουμε και νέα να δημιουργήσουμε, ώστε να ωφεληθεί περισσότερο το δένδρο της ζωής μας, το δένδρο του γένους μας, που θα δυναμώσει έτσι, θ' αντρεωθεί και θα καρποφορήσει.

Για το σκοπό αυτό αποφασίσαμε να πραγματοποιήσουμε μια γενική συνέλευση στη Φανερωμένη, στο Πνευματικό Κέντρο, σαν πρώτη επαφή για το ζήτημα αυτό, με την ευκαιρία και της τελέσεως μνημοσύνων των γιατρών της περιφέρειας την 8ην Αυγούστου από τον γιαντρά Χρ. Γεραλέξη, στο οποίο παρακαλείσθε όλοι οι πατριώτες Κατσανοί και φίλοι μας να παρευρεθείτε.

ΓΙΑΣΧΑΛΙΝΑ....

Ελάχιστες οι απουσίες φέτος συγχωριανών μας από το γιορτινό κάλεσμα των ημερών του Πάσχα.

Οι σχολιαστές του αυλόγυρου της εκκλησίας μας τις άγιες ημέρες σημειώναν νέα ρεκόρ χωριανών που γιόρτασαν μαζί με τα αγαπημένα τους πρόσωπα στο χωριό, με παράλληλα συμμετοχή στις παραδοσιακές θρησκευτικές εκδηλώσεις.

Θα σταθούμε λίγο στην τρίτη μέρα του Πάσχα. Στο ΚΑΓΚΕΛΑΡΗ. Πέρα από το αυθόρμητο συμμετοχής των συγχωριανών μας, εκείνο που πράγματι μας ενθουσίασε, τουλάχιστον εμάς που ασχολούμαστε πιο ενεργά με το Συλλόγο, ήταν η παρουσία και σε πολλές περιπτώσεις η συμμετοχή φίλων επισκεπτών που φέτος ξεπέρασε κάθε προηγούμενο. Η συνεχής διαφήμιση της παράδοσης αυτών των εκδηλώσεων (πχ. ΕΤ2) και η επιμονή μας στη διατήρηση των αρχών να φέρνει αποτελέσματα.

Αξίζει τον κόπο να γραφτεί ότι οι άνθρωποι του Συλλόγου δέχτηκαν συγχαρητήρια από πολλούς επισκέπτες.

Σημειώνουμε ιδιαίτερα τα συγχαρητήρια κοινοταρχών της περιοχής μας που τίμησαν και ενθουσιάστηκαν από την όλη οργάνωση και παρουσίαση του ΚΑΓΚΕΛΑΡΗ.

Σε μας δεν μένει παρά να φροντίσουμε την βελτίωση στην οργάνωση όλων των Πασχαλινών εκδηλώσεων (π.χ. έκδοση βιβλίων με τα τραγούδια της Λαμπρής μας και το αυθόρμητο συμμετοχής των συγχωριανών μας θεωρείται πλέον δεδομένο.

ΕΚΛΟΓΕΣ
ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ...

... και νέο Δ.Σ. ελαφρώς αναεωμένο.

Πράγματι την τρίτη του Πάσχα έγινε γενική Συνέλευση στο Γραφείο του Συλλόγου με θέματα: Απολογισμός - Εκλογές.

Ακολούθησε την Τετάρτη η συγκρότηση των εκλεγέντων σε σώμα:

1. Πρόεδρος: Πατερούσης Ιωάννης του Ανδρ.
2. Αντιπρόεδρος: Στασιός Ιωάννης
3. Γραμματέας: Ντούρος Ιωάννης
4. Ταμίας: Πανατζής Βασίλειος του Ιωάν.
5. Επ. Γραμματέας: Καζαντζής Αθηνά
6. Μέλη: Πανατζής Γεώργ. του Κων/νου, Πατερούσης Ιωάν. του Β.

Ο προγραμματισμός των δραστηριοτήτων που ακολούθησε έδειξε ότι υπάρχει διάθεση. Ο χρόνος θα το δείξει.

ΚΑΛΕΝΤΖΙΤΙΚΑ '93

Πρόγραμμα εκδηλώσεων 10-11 Ιουλίου (Σάββατο-Κυριακή): Εκδρομή στο Καλντζι Πατρών, Αρχαία Ολυμπία - Δηλώσεις συμμετοχής στον πρόεδρο του Συλλόγου και στα τηλέφωνα: 0659-221-49, 0651-43785

19-20 Ιουλίου (Δευτέρα - Τρίτη): Το πανηγύρι τ' Αϊ Λιά, στο Καλντζι με το δημοτικό συγκρότημα του Ναπολέον Ζούμπα.

21-22 Ιουλίου Αθλητικές εκδηλώσεις - Παραδοσιακά παιχνίδια κ.λπ.

23 Ιουλίου (Παρασκευή): Μουσική εκδήλωση με την ορχήστρα "ΤΑ

ΚΑΛΕΝΤΖΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Επιμέλεια κειμένων από τα γραμματέα του Συλλόγου
ΓΙΑΝΝΗ ΝΤΟΥΡΟ - ΤΗΛ. 0651 - 70014

ΠΑΙΔΙΑ ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ"

24 Ιουλίου (Σάββατο): Θεατρική βραδιά (απεβαίνουν2) μόλις 3 βαθμούς πίσω από τον πρώτο (ΔΡΙΣ-ΚΟΣ) και σε απόσταση 4,5,6 βαθμούς αντίστοιχα από άλλους διεκδικητές των θέσεων ανόδου. Το πρόγραμμα αρκετά δύσκολο για τον Αραχθο μιας και πρέπει να αντιμετωπίσει ομάδες δυνατές όπως οι Μουζακαίοι, η Αετορράχη, ο Μαβίλης όδες εκτός έδρας. Δύσκολος μήνας.

ΑΠΟ
ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Ι

Η Κοινότητα Καλντζιού θέλοντας να συμβάλει στην διατήρηση του περιβάλλοντος (Υδροβιότοπος Κλίφης) της χαράδρας του Αραχθού κάνει γνωστό ότι:

Το ποτάμι θα ελέγχεται αυστηρά για την παράνομη αλιεία (δυναμίτες κ.λπ.) Έχουν γίνει από την κοινότητα οι απαραίτητες ενέργειες στις αρμόδιες Υπηρεσίες όπως το Δασαρχείο, Συλλόγο των κυνηγών, Εισαγγελέα Ιωαννίνων, Αστυνομικό Τμήμα Περιοχής.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΙΙ

Από το Δασαρχείο Ιωαννίνων ανακοινώθηκε ότι η Χαράδρα του Αραχθού από τη θέση ("Λάσπη"- "Καστρί", Αραχθος) έχει χαρακτηριστεί δασική έκταση.

Απαγορεύεται η βοσκή και η διέλευση ζώων, η κοπή δένδρων, η παράνομη αλιεία, όπως και κάθε ενέργεια που αντίκειται στις κατά νόμον απαγορευτικές διατάξεις περί δασικής έκτασης προστασίας περιβάλλοντος.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΙΙΙ

Τελείωσαν οι εργασίες του Υδρομύλου Κλίφης. Το αποτέλεσμα το μας οδηγεί σαν κοινοτικό Συμβούλιο να χαρούμε τους μαστόρους (Στασιός & Υιοί) για την ωραιότερη κατασκευή. Η όλη κατασκευή ανήλθε στο ποσό των 5.000.000 δρχ. Προσπάθειες καταβάλλονται από την κοινότητα για την επισκευή των σπιτιών του Μυλωναί και για τις νεροτριβές.

* ΟΙ ΠΑΛΑΙΜΑΧΟΙ
ΚΥΠΕΛΟΥΧΟΙ...

Το Μεγάλο Σάββατο στο γήπεδο Καλντζιού έγινε ο καθιερωμένος πλέον αγώνας μεταξύ των "Παλαιμάχων" του Αραχθού και των "Επιδών" του.

Στους Παλαιμάχους για αποφυγή παρεξηγήσεων συμμετέχουν όσοι είναι τριαντάρηδες και άνω και έχουν ή είχαν συμμετοχή από τη στιγμή της επίσημης αναγνώρισης του Αραχθού στα τοπικά πρωταθλήματα.

Βέβαια αν κάποια παλιά μορφή (αρκετός οι φωτογραφίες του ένδοξου παρελθόντος του Αραχθού στη διάθεση μας...) ήθελε ή θα έχει τη δύναμη έτσι και συμβολικής συμμετοχής, του χρόνου το Μεγάλο Σάββατο.

Τον περιμένουμε...

Φέτος λοιπόν αν και ο καιρός πολύ άσχημος ο αγώνας έγινε με κάθε επισημότητα.

Το κύπελλο που είχε προσφερθεί από τον τωρινό προπονητή του "Αραχθού" κ. Νάση πήραν οι "Παλαιμάχοι" κερδίζοντας τις "ελπίδες" με σκορ 1-0.

Η βροχή που έπεσε σε όλη τη διάρκεια του αγώνα αρκετά ευεργετική για την αντοχή των "Παλαιμάχων".

Η φωτογραφία που ακολουθεί αρκετά χαρακτηριστική για τις προσπάθειες και τη χαρά της επιτυχίας από τους "Παλαιμάχους".

Ο "ΑΡΑΧΘΟΣ"
ΣΕ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ...

Τέσσερις μόλις αγωνιστικές πριν από το τέλος του πρωταθλήματος στο οποίο συμμετέχει η τοπική ομάδα μας και είναι πολύ

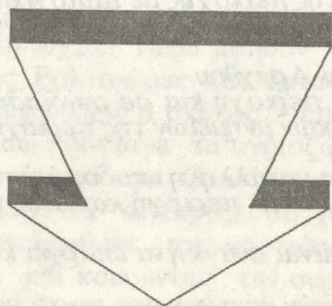
κοντά στην επιτυχία της ανόδου στη Β Ερασιτεχνική (τοπική)

Βρίσκεται στη δεύτερη ωθέση (ανεβαίνουν2) μόλις 3 βαθμούς πίσω από τον πρώτο (ΔΡΙΣ-ΚΟΣ) και σε απόσταση 4,5,6 βαθμούς αντίστοιχα από άλλους διεκδικητές των θέσεων ανόδου. Το πρόγραμμα αρκετά δύσκολο για τον Αραχθο μιας και πρέπει να αντιμετωπίσει ομάδες δυνατές όπως οι Μουζακαίοι, η Αετορράχη, ο Μαβίλης όδες εκτός έδρας. Δύσκολος μήνας.

Ευχόμαστε στο τέλος όλα νάναι ευχάριστα για τον Αραχθο.

Στις προσπάθειες των ανθρώπων που ασχολούνται με τον Αραχθο υπήρξε αρκετή και η βοήθεια από φίλους που ζητήθηκε. Ετσι το συμβούλιο του Αραχθού θέθελε και δημόσια να ευχαριστήσει τον χωριανό μας και παλιά μορφή του Αράχθου κ. Βασίλη Φίλο για τη βοήθειά τους στη μέταθεση του παίκτη Στασινού Παναγιώτη από τη Θεσ/νίκη στη Κόνιτσα.

Πράγματι η προσφορά του Παναγιώτη είναι σημαντική.

ΚΑΛΕΝΤΖΙΤΙΚΕΣ
ΒΟΛΕΣ

Ελεύθερο Βήμα Μελών
και φίλων του Συλλόγου

Ανοικτή επιστολή
Προς την Νομαρχία Ιωαννίνων
Δ/ση Υγιεινής

Οι κάτοικοι της Κοινότητας Καλντζιού διαμαρτυρούνται για την υποβάθμιση του Αγροτικού Ιατρείου. Από τριμήνου και πλέον στο Αγροτικό Ιατρείο Καλντζιού δεν υπάρχει γιατρός σύμφωνα με την προβλεπόμενη διάταξη λειτουργίας έδρας αγροτικών ιατρείων.

Ο γιατρός που έχει το Αγροτικό Ιατρείο Καλντζιού καλύπτει και άλλες περιοχές με αποτέλεσμα να βρίσκεται στην έδρα του 3-4 φορές το μήνα.

Απευθυνόμαστε σε κάθε αρμόδιο και θα θέλαμε απάντησή αν με αυτό το τρόπο ασκείται υγειονομική περιθάλψη της υπαίθρου;

Πιστεύεται ότι μια περιοχή

όπως το Καλντζι (και τα περιχώρα) θα αντεπεξέλθουν με τις περιορισμένες επισκέψεις του γιατρού; Εάν ναι τότε συνεχίστε όπως έχουν τα πράγματα και μη ρωτάτε κανέναν.

Το μόνο που μας μένει να μάθουμε είναι αν έχετε το δικαίωμα (νόμιμα κ.λπ.) για τέτοια αντιμετώπισή μας.

Γιάννης Ανδρ. Πατερούσης
Αντιπρόεδρος της Κοινότητας
Πρόεδρος του Συλλόγου
Πρόεδρος του Συνδ. Υδρ.
Κατοανοχωριών.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ
ΕΚ ΚΑΛΕΝΤΖΙΟΥ

-Ο Χρήστος και η Άννα Κατσάρη απέχτησαν το τρίτο τους παιδί (αγόρι). Επίσης ο Παύλος και η Μαρία Παντζαζή απέχτησαν το πρώτο του παιδι (κορίτσι). Να τους ζήσουμε.

-Ο Γιάννης Εξαρχος παντρεύτηκε στις αρχές Φλεβάρη.

Η Καίτη Παπαϊωάννου παντρεύτηκε τη Δεύτερη μέρα του Πάσχα.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν ευτυχισμένα.

-Απεβίωσε στις αρχές Απριλίου η Μαρία Λογοθέτη.

Απεβίωσε στα Γιάννινα η Σοφία Χαρίλαου Μπουκουβάλα. Εγκάρδια συλλυπητήρια στις οικογένειες των εκλιπόντων.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ
ΕΝΙΣΧΥΣΗ

Τάτσης Δημήτριος	3.000
Κοντογιάννης Δημήτριος	3.000
Κατσάρη Μαρία Χρ.	5.000
Αλεβιζοπούλου Νιαβή Β.	5.000
Νιαβή Θεόδωρος Δημ.	5.000
Εξαρχος Κων/νος	5.000
Ανυφαντής Κων/ος	1.000
Πασαδαίου Ανθούλα	5.000
Πατερούσης Ιωάν. Ανδρ.	2.000
Πιακοπάνος Κώστας & Πιακοπάνου Διονυσία	10.000
Ντούρος Ιωάν. Βασ.	2.000
Νίκου Θεόδωρος	1.000
Τάτσης Ιωάννης	2.000
Βάντζου Αικατερίνη	5.000
Βάντζου Μαργαρίτα	2.000
Βάντζου Γρηγορία	4.000
Κοντοδήμου Ανδριανή	3.000
Κοντοδήμου Μαρία	3.500
Στασιός Ιωάννης	4.000
Καζαντζή Αθηνά	1.000
Πατερούσης Ιωάννης Β.	1.000
Δήμος Δημήτριος Ευαγ.	5.000
Πανατζής Γεώργιος Κ.	2.000
Καζαντζής Γεώργ. (φαρμ.)	10.000
Γκεοσιλής Βασίλειος	1.000
Κατσάρη Ιωσηφίδου Ε.	2.000
Κοντοδήμου-Χριστογιωργάκη Ευγ.	3.000

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗ

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΙΧ. ΜΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ο ΑΟΣ ΑΓΩΝΑΣ
ΣΤΟ ΓΗΠΕΔΟ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

Τ' όνειρο των Αετορραχτιών, δηλ. η αποπεράτωση του γηπέδου τους έγινε πραγματικότητα. Και πράγματι προ ολίγων ημερών, στις 9.5.1993, έγινε ο Αος αγώνας μεταξύ της γηπεδούχου ομάδας "ΑΕΤΟΣ" Αετορράχης και της αντιπάλου Α.Ο.ΛΑΚΚΑΣ ΣΟΥΛΙΟΥ. Όλοι οι κάτοικοι με λαχτάρα και αγωνία περίμεναν από ημέρες γρηγορότερα ν' απολαύσουν το πρώτο αγώνα στο καινούργιο τους γηπεδο.

Και δεν ήταν ένας αγώνας τυχαίος, αλλά αγώνας σπουδαίος και σοβαρός, καθώς και οι δύο ομάδες, διεκδικούσαν από μία θέση στην παραπάνω κατηγορία. Μάλιστα η φιλοξενομένη κατείχε την τρίτη θέση στην κατηγορία της και ήταν δύο βαθμούς μπροστά από εμάς. Λίγα λεπτά προ της έναρξης του αγώνα το γηπεδο γύρω - γύρω ήταν γεμάτο από ΙΧ αυτοκίνητα και φιλάθλους. Φωνές, σφυρίγματα και κουναρίσματα έδιναν κι έπαιρναν. Λόγω της σπουδαιότητας του αγώνα είχαν έρθει και ορισμένοι φιλάθλοι από τα γύρω χωριά. Σε λίγα λεπτά άρχισε ο αγώνας. Το παιχνίδι εξελισσόταν μοιρασμένο. Κανείς δεν μπορούσε να προδικάσει το αποτέλεσμα. Ελήξε το α' ημίχρονο χωρίς να σημειωθεί κανένα γκολ. Με την έναρξη του β' ημιχρόνου η αγωνία είχε φθάσει στο κατακόρυφο. Η έδρα της Αετορράχης είχε πλέον καταστεί μία καυτή έδρα. Στο 60ο λεπτό οι γηπεδούχοι άνοιξαν το σκορ με τον Ζαχαράκη. Παραλληλίσματα σωστό στους φιλάθλους και παίχτες. Ο αγώνας άρχισε να παίρνει τώρα άλλες διαστάσεις. Οι παίχτες και των δύο ομάδων εντείνον τις προσπάθειές τους και τα δίνουν όλα. Δεν άργησε, όμως, να σημειωθεί στο 70' και δεύτερο γκολ από τους γηπεδούχους και συγκεκριμένα από τον Νικόλαο Λαμπρού και να διαφαίνεται το αποτέλεσμα.

Η επισφράγιση της νίκης ήλθε με το τρίτο γκολ στο 87', πάλι από το Ζαχαράκη και έτσι όλοι απεχώρησαν από το γηπεδο ενθουσιασμένοι και ευχαριστημένοι λέγοντας ότι, αν η ομάδα αυτή έπαιζε από την αρχή της σεζόν στο γηπεδο της, θα κατείχε σήμερα την πρώτη θέση στην κατηγορία της. Κι εμείς από τη μεριά μας συγχαίρουμε την ομάδα για την περφηρή νίκη και της ευχόμαστε απ' εδώ και πέρα πάντοτε επιτυχίες.

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

α) Ευχαριστίες
Ο Π.Σ. Αετορράχης εκφράζει και δια της εφημερίδας "ΝΕΑ ΚΑΤΣΑΝΟΧΩΡΙΩΝ" τις απειρες ευχαριστίες προς τη διαγ/κή Επιτροπή των Κληροδοτημάτων Ιωάννου Λούλη και Αικ. Τζέτζου, γιατί με την οικονομική ενίσχυση τους εκ δραχμών 30.000 και 50.000 αντίστοιχα συνέβαλαν στο να κατασκευαστεί ο "σφας" στον πλάτανος της κοιν. πλατείας Αετορράχης.

β) Ευχές και συγχαρητήρια
Ο Π.Σ. Αετορράχης αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει δια του Τύπου της περιοχής "Ν.Κ." τα θερμά συγχαρητήρια στον Κων/νο Γεωρ. Γεωργιάννη για την ψηφισαρία που άνοιξε στην οδό ΚΑ Φεβρουαρίου αριθ. 166 και τηλέφωνο 35984. Σπεύσατε όλοι σας και θα βρείτε άκρα περιποίηση, καθαριότητα, και νοστιμιά στα κοτόπουλα, μπιφτεκία και σουβλάκια. Και πάλι θερμά συγχαρητήρια και ευχές εγκάρδιες για καλές δουλειές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Αναφερόμαστε στην κοινωνική κίνηση Αετορράχης έτους 1992 μέχρι σήμερα.

α) Αρραβώνες
Ο Κων/νος Μανόπουλος του Βασιλείου και η δίδα Δήμητρα Λιλιπούλου καθηγήτρια Φιλολόγος έδωσαν αμοιβαία υπόσχεση γάμου. Στις 28.2.1993 σε επίσημο τραπέζι που έγινε στο Κέντρο "Λυγυριά", στη Δροσιά Ιωαννίνων, ανταλλάξαν τα δακτυλίδια του αρραβώνα. Τους ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και καλά στέφανα.

Οι αδελφοί Βασιλίας και Σωτήρης Νάτσικα του Μιχαήλ αρραβωνιάστηκαν τις δίδες Μάγδα Μαρίνου, από τα Ψαχνά Ευβοίας ο πρώτος και την Γιόλια Ντίνου από τα Γιάννινα ο δεύτερος. Εκφράζουμε θερμά συγχαρητήρια στους γονείς τους και σ' αυτούς τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Αετορράχης εκφράζει τα θερμά συγχαρητήρια και τις καλύτερες ευχές στον Ανδρέα Δημ. Γναφάκη που αρραβωνιάστηκε την χαριτωμένη δεσποινίδα Αναστασία Μπαρούτογλου καθώς και στους γονείς τους.

β) Γάμοι
Στις 30 Αυγούστου 1992 ο Χρήστος Γερομιχάλης του Γεωργίου παντρεύτηκε την ωραία παπαδοκόπελα Αικατερίνη Ζιάβρου από τα Σερβιανά. Τους ευχόμαστε ζωή ευτυχισμένη και χαρούμενη.

Τη Μαργαρίτα Ευρ. Γιάννου που παντρεύτηκε το ωραίο παλληκάρι Νικόλαο τους ευχόμαστε θερμά συγχαρητήρια και το αγγελοδάκι, που έφεραν στον κόσμο να τους ζήσει και να το καμαρώνουν.

γ) Γεννήσεις
Η Βασιλική Χρ. Γερομιχάλη και ο σύζυγός της Κρίτων στις 15.3.1993 έφεραν στον κόσμο ένα όμορφο και χαριτωμένο κοριτσάκι, πραγματικό αγγελοδάκι. Να τους ζήσει και να το καμαρώνουν.

Η Ελένη Σαμπάνη του Χρήστου κόρη του Λαμπράκη Νιάρου έφερε στον κόσμο το 4ο παιδάκι της στις 14.3.1993, ένα χαριτωμένο αγοράκι.

Να τους ζήσει και να το χαίρονται.
δ) Θάνατοι

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Τα παιδικά και νεανικά του χρόνια τα πέρασε στη γενέθλια γη του, στην Αετορράχη. Παντρεύτηκε τη Μαρία Σούκη από το διπλανό χωριό, Κορυντιανή, και γέννησε τα 4 παιδιά, όλα καλά αποκαταστημένα. Ασχολήθηκε με το επάγγελμα του οικοδόμου σχεδόν όλα του τα χρόνια στην Πατρα, αφήνοντας την οικογένειά του στην Αετορράχη να προστατεύεται από την πιστή και εργατική γυναίκα του Μαρία. Πέθανε στις 15 Μαΐου 1992. Αιωνία του η μνήμη κι ανάλαφρο το χώμα που τον σκέπασε.

ΛΥΔΙΑ ΣΩΚΡΑΤΗ ΛΟΥΛΗ

Γεννήθηκε και μεγάλωσε στην Αθήνα. Ήταν θυγατέρα του Σωκράτη Λούλη και της Μέλπως Βολανάκη-Λούλη από τη Θεσ/νίκη. Επανειλημμένα ο Αρχάγγελος Μιχαήλ χτύπησε την πόρτα της οικογένειας αυτής. Ο πατέρας της Σωκράτης Λούλη, ύστερα από πολλές ταλαιπωρίες και εξορίες έπιασε ηρωικά, μαχόμενος υπέρ "πίστεως και πατρίδος" στον ελληνοϊταλικό πόλεμο του 1941, στο Τεπελένι. Μετά τον ηρωικό θάνατο του αειμνηστού Σωκράτη Λούλη, η γυναίκα του και τα δύο παιδιά του, Λυδία και Αρης, έμειναν στην Γλυφάδα στο σπίτι του αδελφού του Αλκιβιάδη Λούλη, μέχρι το τέλος του 1943. Εκτοτε η οικογένεια αυτή, με φροντίδα και αρωγή των αδελφών Λούλη εγκαταστάθηκε και έμεινε στην Κυψέλη.

Το καλοκαίρι του 1985 πέθανε η Μέλπω, η μητέρα της και στις αρχές του 1988, ο γιός της Μέλπως ο Αρης, μικρότερος από τη Λυδία. Αλλά και πάλι ο χαρμός δεν διέσπασε να γυττήσει την πόρτα της άτυχης αυτής οικογένειας. Στις 13 Ιουλίου 1992 ήρθε και έκοψε για πάντα το νήμα της ζωής της Λυδίας, που ήταν και ο τελευταίος γόνος της οικογένειας Σωκράτη Λούλη.

Τη γνώρισα για πρώτη και τελευταία φορά το καλοκαίρι του 1991 στην Αετορράχη στη γενέθλια γη του πατέρα της. Είχε φιλοξενηθεί στο εξοχικό του Αου εξαδέλφου της Θεμιστοκλή Λούλη. Σ' όλους έλεγε το πόσο ωραία περνούσαν στο χωριό. Είχε μαγευτεί από τις ομορφιές του, το πολύ πράσινο, τα γλυκά κελαηδήματα των πουλιών και το δροσερό αεράκι. Το είχε αγαπήσει τόσο πολύ, που κανείς θα νόμιζε ότι είχε γεννηθεί και είχε μεγαλώσει σ' αυτό. Απ'εδώ και πέρα, έλεγε, θα το επισκέπτομαι συχνά, χωρίς βέβαια να γνωρίζει πως μέσα της είχε θρονιάσει για καλά ο χρόνος. Από τότε ένα χρόνο, περίπου, πάλεψε με την επάρατη νόσο χωρίς να μπορέσει να την νικήσει. Της συμπαράσταθηκαν ολόθερμα πάρα πολλοί φίλοι της και συγγενείς. Αλλά εκείνοι που της μετρίαζαν τον πόνο και τη θλίψη, ως την τελευταία πνοή της ζωής της, ήταν ο Αος εξαδέλφος της Θεμιστοκλής Λούλης και η σύζυγός του Νόνια. Πράγματι εδώ φάνηκε πόσο μεγαλόψυχοι και καλωσυνάτοι είναι αυτοί οι δύο άνθρωποι. Το περασμένο καλοκαίρι μου έλεγαν οι ίδιοι, ότι της Λυδίας της άξιζε κάθε φροντίδα και συμπαράσταση γιατί ήταν ανώτερος άνθρωπος. Ήταν προικισμένη με πολλές αρετές. Είχε ήθος, ευγένεια και καλωσύνη. Διακρινόνταν για τις ικανότητες, την εργατικότητα της και την ευσυνειδησία της. Όλα αυτά τα προσόντα τη βοήθησαν να σταδιοδρομήσει ως υπάλληλος και στέλεχος του Ληξιαρχείου Αθηνών. Η μνήμη της ας είναι αιωνία και ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που την σκέπασε.

ΓΙΑΝΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Στις 6 Σεπτεμβρίου του 1992 το χωριό μας θρήνησε το θάνατο ενός άλλου αγαπημένου σε όλους προσώπου, του Γεωργίου Νικ. Γιάννου. Πράγματι ο πρόωρος χαμός του συνεκλόνησε όλους τους Αετορραχίτες, οπουδήποτε κι αν βρίσκονταν. Και τούτο διότι ο Γιάννης Γιάννης (έτσι τον φώναζαν όλοι όσοι μένουν μόνιμα στο χωριό), ήταν καλός, συνετός, εργατικώτατος, άριστος οικογενειάρχης και πολύ επιδέξιος. Εζήσε τα παιδικά και νεανικά του χρόνια στο χωριό. Πολύ νωρίς έφυγε για την Αθήνα, όπου μαζί με τον μεγαλύτερο του αδελφό Κων/νο ασχολήθηκε με το εμπόριο ελαίων και στη συνέχεια για αρκετά χρόνια έγινε ταξιτζής. Παρά τις πολλές του ασχολίες κι οικογενειακές ευθύνες δεν έπαψε ούτε στιγμή να λατρεύει την ιδιαίτερη πατρίδα του. Δείγματα της λατρείας του για το χωριό είναι η επίσκεψή του δύο φορές το χρόνο και η ανεγερσίση καινούρια κατοικία του. Η σπάθη όμως του Αρχάγγελου Μιχαήλ του έκοψε νωρίς το νήμα της ζωής του και δεν τον άφησε να χαρεί τα παιδιά του και τα εγγόνια του. Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκέπασε... Αιωνία του η μνήμη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ. ΚΑΡΑΟΥΖΑΣ

Στις 19 Οκτωβρίου 1992 έφυγε για πάντα από την επίγεια ζωή ο Γεώργιος Θ. Καραούζας. Ο Π.Σ. Αετορράχης αισθάνεται την ανάγκη να εκφράσει και δια του Τύπου της περιοχής "Ν.Κ." τα θερμά του συλλυπητήρια στη σύζυγό του, τα παιδιά του και τα αδελφία του. Σχετικό βιογραφικό σημείωμα γράφτηκε στο προηγούμενο φύλλο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΕΒΑΣΤΟΣ

Το Νοέμβριο του 1992, όλος απροσδόκητα απεβίωσε ο Νικόλαος Σεβάστος, σύζυγος της Ελένης Βασ. Νάτσικα. Είχε αγαπήσει πάρα πολύ το χωριό μας λες και ήταν η γενέτειρά του. Την αγάπη του δε αυτή την έδειξε, ανεγείροντας ωραιότερη βίλα στα Λαζαίνα. Ο Π.Σ. Αετορράχης εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια στη γυναίκα του και τ' αδελφία του. Συνέχεια στην 3η σελίδα

Ο ΝΕΡΟΜΥΛΟΣ ΤΗΣ ΚΛΙΦΚΗΣ

Γ. ΜΠΟΥΡΗ Συνταξιούχου Εκπαιδευτικού

Κατάβαθα στην ποταμιά, εκεί όπου, από αμνημονεύτων χρόνων, έχει στήσει το θρόνο του ο επιβλητικός Στέκος με τις επιφάνειακές ρογμές και την κάθετη κατανομή του, χτίστηκε με δεξιότητες και κάλλος ο μοναδικός σε λειτουργικότητα και εξυτηρέτηση νερόμυλος των Κατσανοχωριών. Η ιστορία του αρχίζει από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας και σβήνει αμέσως μετά τον τελευταίο πόλεμο.

Το σημείο τούτο της γης διακρίνεται για την μοναδικότητά του. Είναι θαρρώ από τα πιο σπάνια τοπία, από τα πλέον εντυπωσιακά που ενδέχεται να συναντήσει το ανθρώπινο μάτι.

Εδώ έσμιξαν, κατά παράδοξο τρόπο τα ορεινά συγκροτήματα της περιοχής και φιλοτέχνησαν μια χαράδρα βαθισκιωτή, ανεπανάληπτη στο είδος της, που επιτρέπει την άνετη διέλευση του ποταμού Αράχθου.

Ένα αγριωπό συνωθύλευμα από βουνά και θεώρατους βράχους, από ουρανό και γη, από δάση πανύψηλα και συνδυασμούς χρωμάτων, από τρεχούμενα νερά, από σπάνια ζώα και αγριοπούλια σε ζώνει από παντού. Σου δημιουργεί το δέος και την παραιοθήρη συνάμα, πως έχει οδηγηθεί άθελά σου στα Τάρταρα του Αδη. Η υγρή καταχνιά, που σε μόνιμη βάση αγκαλιάζει ασφυκτικά το σκιερό περιβάλλον, σε μεταφέρει σε μια ατμόσφαιρα πρωτόγνωρη, μεταφυσική θα μπορούσε να πει κανείς, αφού απ' τη στιγμή που πατάει το πόδι σου εκεί, διασθάνεσαι πως έχει ξεκοπεί απ' τον υπόλοιπο κόσμο.

Για να φτάσουν με την ώρα τους οι κάτοικοι των γύρω χωριών, έπρεπε να κινήσουν απ' το θάμνωμα και να περάσουν υποχρεωτικά από το Καλέντζι.

Διασχίζοντας το μεσοχώρι, όπου ο κεντρικός Λάκος με τα αιωνόβια πλατάνια του, περνάς τα Ζαρκαδαίικα σπιτία με τα δέκα παιδιά. Δεξιά σου απλώνεται ο Κατ' Κάμπος με τα βοσκοτόπια του και τις τιές, ενώ λίγο πιο κάτω ο Κουτσόμυλος ηρυχάζει, γιατί με τις πλημμύρες μονάχα ανοίγει τις πόρτες, να μπει ο κόσμος ν' αλέσει...

Από δω και μέχρι την ποταμιά ο δρόμος ήταν εξαιρετικά στενός και απότομος, με κλωθογυρίσματα πολλά και ξεκομμένους βράχους, που σε φέρναν συνεχώς αντιμέτωπο με το τρομακτικό χάος.

Ένα μονάχα ζώο μπορούσε να κινηθεί αργά πάνω στο μικροσκοπικό του εύρος και μπρος ή πίσω ο συνοδός του με τα ηρία στο χέρι. Αφηνες το ζώο ελεύθερο να κανονίσει την όποια κίνηση προτιμούσε, για να μη ξεφύγει από την επιφάνεια του δρόμου, το κέντρο βάρους του φορτίου.

Αν, έστω και για μια στιγμή επιχειρούσες να γυρίσεις τα μάτια σου στο βάραθρο, ήταν επόμενο να νιώσεις ζαλάδα, μαζί και τον κίνδυνο να γκρεμιστείς και σε δευτερόλεπτα να βρεθείς εκεί που μόνο οι γύπες και τα κοράκια θα μπορούσαν να σε ξετρυπώσουν.

Ευτυχώς που οι άνθρωποι και τα ζώα ήταν άριστα εκπαιδευμένοι σε τέτοιου είδους κακοτοπιές, γι αυτό και δεν ακούστηκε = στα χρόνια μου τουλάχιστον - κανένα ατύχημα.

Απ' τη στιγμή που έμπαινες στον αυλόγυρο του μύλου, το σκηνικό άλλαζε κι ένας αλλιώτικος κόσμος, παράξενος από κάθε άποψη, προβάλε μπροστά σου.

Βράχια πελώρια κρέμονται πάνω σου, ντυμένα στον κισσό και τα βρύα, συνδυασμένα έντεχνα με τον αγριωπό φώντο του περιορισμένου ορίζοντα. Δέντρα άγρια και καρποφόρα, αναρριχόμενες κληματαριές, χόρτα θραυπερά ν' ανοίγουν τα πλοκάμια τους, να σκεπάζουν κάθε σπιθαμή ακάλυπτης γης, γύρω απ' τα λιθόκτιστα οικοδομήματα.

Νερά τρεχούμενα να κατρακυλούν από παντού και να σμίγουν στον μύλο τη μπουκα. Κοκόρια πλουμιστά, κλωσσαριές και κότες πολλών ειδών, κουνέλια, πάπιες και χήνες, σκυλιά, γάτες, γουρούνια, ο γάιδαρος ξεσαμάρωτος να εξουσιάζει τις χωραφές... ζουν ξέγναστα και αδελφωμένα, χωρίς να τα ενοχλεί καθόλου ο εκκοφαντικός θόρυβος του καταράχτη και της μυλόπετρας.

Στο βάθος καλοστημένος ο μύλος με τις νετοτριάδες και τα μαντάνια πνιγμένος στο πράσινο, δε βλέπει ήλιο ποτέ. Με την αδιάκοπη παρακολούθησή του μωλωνιά, δουλεύουν πυρετωδώς όλα τα πόστα. Εδώ γίνονται τα αλέσματα, παρέκει χτυπιούνται τα χονδρόρουχα, στις μεγάλες γούρες.

Ομως, ο πολυσύχναστος αυτός νερόμυλος μ' όλη τη δόξα του και τη μακροχρόνια ιστορία, μια μέρα οίγασε. Οι πόρτες του έκλεισαν για πάντα και τα νερά του λοξοδρόμησαν στο ποτάμι...

Κι ήταν τότε που ο εμφύλιος πόλεμος μας υποχρέωσε να εγκαταλείψουμε τα χωριά μας και ν' αφήσουμε στο έλεος του Θεού, ό,τι οι παππούδες μας με τον τίμο ιδρώτα τους δημιούργησαν.

Εμείς οι μεγαλύτεροι που ζήσαμε έντονα εκείνη την εποχή, τότε που δειλά κάναμε τα πρώτα βήματά μας, αναπολούμε κάθε τόσο το χωριό! Διατηρούμε βαθιά στην ψυχή μας τη μνήμη των προπατόρων, που μας έδωσαν την ευχή και γαλούχησαν τη μεταπολεμική γενιά, για ν' ακουμπήσει τα βάθρα της η σύγχρονη κοινωνία.

Ιλίσια Αττικής 22.3.1993

ΚΑΙ ΦΕΤΟΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ ΜΑΣ
ΑΝ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΒΡΟΧΕΡΟ ΤΟ ΠΑΣΧΑ
ΗΤΑΝ ΑΡΚΕΤΑ ΚΑΛΟ

Καλός ο χορτασμός του Πάσχα και φέτος στα χωριά μας. Αν κι ο καιρός δεν ήταν τόσο λαμπράτικός, εν τούτοις δεν εμπόδισε τους συμπατριώτες μας ξενητεμένους να δώσουν το παρών στα πατρώα χώματα. Να συναντήσουν συγγενείς, φίλους και γνωστούς, να σφίξουν χέρια και να ευχηθούν το "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" με ανταπόκριση το "ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ". Να χαρούν πράσινο, πρωτόβγαλτα λουλούδια, να χορτάσουν καθαρό αέρα και ν' ακούσουν τον κούκο και τ' αηδόνια κι άλλα πουλιά. Να τσουγκράσουν αυγά και να γευτούν κρέας της σούβλας και της γάστρας. Ν' ακούσουν το "Κάτω στα Ιεροσόλυμα" να χορέψουν και να θυμηθούν πάμπολλα από τα παλιά.

Καλή αλήθεια η Λαμπρή στα χωριά που όπως όλα είναι λαμπράτικα, φύση, δρόμοι, σπιτία, εκκλησίες φωτόλουστα. Φέτος βέβαια την "πρώτη μέρα" είχαμε βροχούλα, αλλά δεν πείραξε. Τα περάσαμε καλά, θυμηθήκαμε πολλά. Και του χρόνου τώρα νάμαστε καλά γι' ατη νέα Πασχαλιά που πέφτει την Πρωτομαγιά.

Ευχές για το Πάσχα και για το χορτασμό του μας έστειλε απ' τα Λάζαινα κι ο φίλος και συνεργά-

της Ανδρέας Νάτσικας, που συνέχεια φτιάχνει στίχους και υμνεί τα χωριά και τη ζωή τους, τόσο για το σήμερα όσο και για το παρελθόν.

Καταχωρούμε μερικά στίχους χακία του:

Στους Κατσάνους χρόνια πολλά και του χρόνου νάμαστε καλά ν' αρθείτε πάλι στο χωριό για πράσινο, λουλούδια και βουνά.

Στα χωριά άλλη η ζωή σαν έρχεται η Λαμπρή γέμισαν τα σοκάκια από παιδιά και κοριτσάκια.

Στη σούβλα ψήνονται αρνιά και κουκουρέτσι μύρωδάτο τσουγκρίζουνε αυγά και τα ποτήρια βρίσκουν πάτο.

Με το "Κάτω στα Ιεροσόλυμα" αρχίζει ο χορός με γέρους, νέους και παιδιά και με τραγούδια απ' τα παλιά.

Σε άλλους στίχους υμνεί την άνοιξη που τόση χαρά δίνει στο Πάσχα. Δίνει κι ευχές στην Επτροπή της εφημερίδας, εξαιρώντας την αποστολή της στην περιοχή μας.

ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΟ ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ ΤΗΣ ΑΕΤΟΡΡΑΧΗΣ

Η Αετορράχη έχει το προνόμιο κάθε χρόνο ν' ανοίγει το πανηγύρι στα Κατσανοχώρια. Και σαν αρχή έχει την υποχρέωση νάναι το πανηγύρι της καλό. Και το επιτυγχάνει. Κάθε χρόνο και στο καλύτερο πηγαίνει. Ετσι κι εφέτος του Αι Γεωργίου (στις 23 Απριλίου) το πανηγύρι ήταν εξαιρετικό σε κέφι κι οργάνωση. Πανηγυρικά όπως πάντα η Θεία Λειτουργία στον Ομώνυμο Ιερό Ναό "Αγ. Γεώργιος" και πολυάριθμο το εκκλησίασμα. Κατωτέρω αφήνουμε να μιλήσει η καρδιά και το συναίσθημα μιας νέας κοπέλας της Ολγας Νάτσικας, που συμμετείχε ολόψυχα στον εορτασμό.

"23 Απριλίου 1993. Αετορράχη. Εξω από την εκκλησία του Αι Γεωργίου ακούγεται το κλαρίνο του Γεωργίου Ζούμπα και οι χωριανοί που τραγουδούν. Και χωρίς διακρίσεις νέοι και ηλικιωμένοι, χορεύουν πιασμένοι χέρι με χέρι. Ξεκινούν, κατά το συνήθειο το χορό οι αρχές και οι πιο μερακλήδες. Εκεί, πλακόστρωτο φέτος το προαύλιο, κρατάει ο χορός 3/4 της ώρας ίσα που να τιμήσουν τον Άγιο κι ν' ανάψουν λίγο τα αίματα όλων.

Επειτα ξεκινούν, όπως προσπάθει το έθιμο -και τραγουδώντας και χορεύοντας-, ανοίγουν τις πόρτες των σπιτιών.

Οι οικοδεσπότες έχουν ήδη έτοιμους μεζέδες και τσίπουρο ή κρασί και το κέφι σιγά-σιγά μεγαλώνει. Σε κάθε σπίτι, κατά το έθιμο χορεύει ο νοικοκύρης, η γυναίκα του και τα παιδιά του. Μετά ξεκινούν για άλλο σπίτι σε πομπή. Μπροστά πηγαίνουν οι οργανοπαίχτες κι ένα γκροπ από ερασιτέχνες τραγουδίστριες. Όπου να φτάσουμε στο άλλο σπίτι κυριαρχούν τα τραγούδια: α) Πήγαινα το δρόμο δρόμο Μωρή κόντα χαιδεμένη μου, β) Μια παπαδιά περατανή, γ) Ξύπνα περδικομάτα μου κ.λ.π. Μετά από λίγες επισκεψεις φτάνουν στο σπίτι του μπάμπη Θωμά Μπέσσα. Το κλαρίνο ακούμπησε σχεδόν στο αυτί του γλεντιέ μερακλή και πολύ γερασμένου ανθρώπου. Τα δάκρυα έφευγαν απ' τα μάτια του, σταμάτητα προκαλώντας κι άλλα μάτια να δακρύσουν σχεδόν όλων. Γιατί ο άνθρωπος αυτός πάντα ήταν πρώτος στα πανηγύρια και στα γλέντια, αλλά τα γεράματά του δεν του επιτρέπουν πια. Γενοβέφα, Σάβωνα, κότα μου, κοτούλα μου ήταν τα τραγούδια που χορούσε στα νεατά του. Τα παίξανε και τα τραγουδούσαν όλα. Η ώρα περνά καθώς η μουσική ξυπνά την παράδοση, από σπίτι σε σπίτι. Το τσίπουρο και το κρασί έχουν κάνει τη δουλειά τους! Στο τελευταίο σπίτι (στον Γ. Μανόπουλου) το κέφι έφτασε στο αποκορύφωμά του. Οι άντρες μέχρι που βγάζουν τις φανέλες τους και τα καίνα. Και για να μη φύγει το Πάσχα χωρίς να χορεύουν τα "Γεροσόλυμα" (αφού οι καιρικές συνθήκες δεν το επέτρεψαν την Κυριακή του Πάσχα) ξεκίνησαν όλοι μαζί: "Κάτω στα Γεροσόλυμα, ματάκια μου, στου Κυργίου τον τάφο μα το Χριστός Ανέστη..."

Το γλέντι κράτησε ως το βράδυ σχεδόν. Η πείνα είχε πιάσει περίπατο από τους πολλούς μεζέδες, τα πιάτα, το κέφι και τη συγκίνηση. Μακάρι κάθε χρόνο να έρχεται πιο πολύς κόσμος και να μπορούσαν νάρχονται όσοι βρίσκονται μακριά από τα Γιάννενα. Γιατί αξίζει πράγματι να χάσεις μια μέρα εργασίας, αλλά να κερδίζεις ένα ολόκληρο κόσμο. Τον όμορφο κόσμο που φτιάχνεται, όταν η παράδοση συναντά τη ζωή.